

ALLI PEBRE

Nadal

La febre del políticament correcte que envaeix tots els àmbits de la nostra societat està arribant a nivells delirants. Algunes escoles bressol municipals de Barcelona han suprimit del pessebre nadalenc el naixement amb Josep, Maria i el nen Jesús, amb l'excusa que s'ha de "respectar" la diversitat de creences existent a la nostra societat. Amb el mateix criteri absurd, també algunes nades han estat excloses del repertori que poden cantar els nens.

El resultat és un pessebre on els pastors passegen sense sentit i els reis mags viuen permanentment perduts pel desert, sense cap altra destinació que la de seguir fent voltes eternament. L'única figura comprensible per als nens és el caganer. Una bonica metàfora de la nostra societat actual, però no la més desitjable.

Aquests apologetes de la correcció política demostren en primer lloc la seva ignorància, perquè una cosa és la cultura cristiana de la qual bevem tots els ciutadans de l'Europa occidental, creients o no, i l'altra, la religió que pugui practicar cadascú. I en segon lloc, fan un flac favor a aquells que provenen d'altres cultures, practicants o no d'altres religions, perquè els amaguen la realitat cultural del país d'acollida.

No s'integra amagant la cultura pròpia, i menys, renunciant-hi. El que portarà la integració no és la ignorància sinó la capacitat de compartir uns valors culturals comuns. De la mateixa manera que les escoles bressol han de retirar del seu menú escolar els aliments, com el porc, que no són assumibles per alguns nens provinents d'altres cultures i explicar-ho als altres nens, perquè ho comparteixin, també han de mantenir les tradicions culturals d'aquí per compartir-les amb els nousvinguts.

Pere Martí

La crònica

El retorn de Fabra i el cava nacional

Dijous, 16 de desembre

Balears: veure TV3, mínim 200 euros.

La tasca tècnica de resintonitzar la freqüència de TV3-el 33 a les localitats balears que es vegin afectades pel canvi provocat pel Govern illenc, en haver decidit que IB3 es quedarà els canals que empraven les emissions catalanes, costarà com a mínim 200 euros. Però encara és més, perquè l'Associació d'Instal·ladors Elèctrics i de Telecomunicacions ja ha manifestat la seva preocupació per la possibilitat d'abusos en el cobrament.

El retorn de Fabra. Increïble: la Unió de Consumidores de Espanya demana ampliar l'anomenat cas Fabra—la investigació judicial a Carlos Fabra, baró del PP a Castelló, per distints delictes contra l'administració pública— per una suposada falsificació de... segells. La setmana passada, l'empresari castellanenc Vicente Vilar, exsoci i examic de Don Carlos Fabra, acusava a *Interviú* el mateix Fabra, la seua dona i l'exdona del mateix Vilar de falsificar segells per aparentar que eren autèntics uns productes fitosanitaris que no reunien els requisits que exigia el Ministeri d'Agricultura. En conseqüència, la Unió de Consumidores ha sol·licitat, en un escrit adreçat a la titular del jutjat número 1 de Nul·les, on s'instrueix l'anomenat cas Fabra, que s'investigue la presumpta falsificació de segells, tampons i documents que Vicente Vilar ha confessat que ell mateix, Fabra i les respectives dones van efectuar. Per cert, la mateixa setmana en què es presentava aquesta sol·licitud, Fabra tornava a ser escollit president del PP a Castelló, malgrat la seua imputació en diversos delictes. Després que ell mateix plantejara la possibilitat de no accedir de nou al càrrec, la seua gent més propera va iniciar una campanya a favor perquè tornara a ser president de manera incontestable. La veritat és que el mateix Camps, de manera al·lucinant, sempre ha defensat la

gestió de Fabra contra tot i contra tot-hom.

Pierce Brosnann i Carod-Rovira. Què tenen en comú l'actor irlandès (un dels James Bonn més bells) amb el líder d'ERC? Que enguany tots dos han fet la campanya publicitària de Nadal pel cava i tots dos han cobrat per fer-la. Això sí, un, diners, l'altre, garrotades. Amb la disculpa de Carod-Rovira per allò d'haver dit que els espanyols no tenen gaire esperit olímpic, no només s'evitarà el boicot, que els ciutadans espanyols de bon cor s'havien vist obligats a fer per defensar-se d'aquesta injúria, contra el cava català, sinó que ara, Espanya sencera, sensible a un gest tan humil, s'abocarà a consumir compulsivament productes de la terra (catalana, i no sabem si per extensió també valenciana). I com a mostra d'agraïment, per fi, el sector del cava etiquetarà sempre més els seus productes amb "la llengua que es denomina català a la comunitat autònoma de Catalunya i a la de les Illes Balears, i valencià a la Comunitat Valenciana".

Maragall i el "vostè pregunta". Un nou lliurament del programa televisiu del president Maragall. El president de la Generalitat de Catalunya va tornar a comparèixer davant de diversos ciutadans que li feien preguntes. Les principals inquietuds dels interlocutors eren l'habitatge, la precarietat laboral i les "frustracions nacionals". Les respostes presidencials van ser d'allò més olímpiques i va explicar —per si els presents i els televidents no ho sabien encara— que "el mercat és molt bèstia".

Divendres, 17 de desembre

Quinzè aniversari del Centre Cultural Sa Nostra. El Centre Cultural de la Caixa de Balears, Sa Nostra, a Palma, celebra aquests dies de festes el seu quinzè aniversari. El centre s'inaugurà el 1989, i al llarg de tots aquests anys ha portat a terme una ingent activitat. Entre d'altres, ha organitzat 316 exposicions,

EL POLS

Dalt, el Centre de Cultura de la Caixa de Balears, Sa Nostra, a Palma. L'entitat celebra aquests dies el seu quinze aniversari. A l'esquerra, Carlos Fabra, qui torna de nou a l'actualitat informativa i judicial gràcies a les declaracions del seu antic amic i soci Vicente Vilar.

ha projectat més de 1.000 pel·lícules, ha ofert 570 concerts de música en general, ha acostatat la música als escolars amb concerts que han seguit prop de 65.000 al·lots illencs. Les seves instal·lacions han servit d'escenari per a 585 conferències de tota mena i a càrrec de nombroses persones, i el Centre ha tenguut la col·laboració d'entitats i persones externes en un nombre d'aproximadament 1.500. Però potser la dada més rellevant és la dels usuaris: més de dos milions i mig en quinze anys, cosa que significa 166.666 per any o, el que és el mateix, més de 3.200 persones per setmana. Tot un èxit.

Copa de l'Amèrica, també en valencià. Aquesta és la reivindicació, però no pas la realitat. De moment. Per això, a les 12 h del migdia, i adherint-se a la convocatòria de l'associació cívica Tirant lo Blanc, diversos representants d'entitats i partits han desplegat una

pancarta ("America's Cup, en valencià. La llengua es defensa fent-la servir") i han lliurat una carta reivindicativa a l'Ajuntament de València, juntament amb un quilo de carbó per a l'alcaldessa, Rita Barberà. Entre els assistents, a més de Pere Fuset, de Tirant lo Blanc, hi havia Pepa Chesa, secretària d'organització del Bloc; Antonio Monleón, regidor d'EU a l'Ajuntament de València; Vicent Mauri, de la Intersindical Valenciana, o Toni Gisbert, d'Acció Cultural del País Valencià.

Qui de moment ja ha anunciat un canvi de rumb en la seva política lingüística és Caixa Penedès, que ha adquirit el compromís, en una reunió amb la Plataforma per la Llengua i ACPV, de garantir l'ús del català a les seves oficines del País Valencià. El canvi serà progressiu durant els mesos vinents i ja s'aplicarà d'entrada a les oficines noves d'aquesta entitat bancària.

Blaverisme

Un dels episodis més enutjosos dels que podien passar al president Francesc Camps és el revifament del blaverisme a la ciutat de València. I no perquè ell, personalment, se senta molt allunyat dels deliris patrioters d'aquesta gentola. En realitat, els comparteix, adequadament matissats, és clar. El president és un home de bona família, educat als jesuïtes i tossut davant qualsevol extremisme. I és això, exactament, el que l'emprenya: l'extremisme. Si aquesta gent fóra una mica moderada, el Molt Honorable seria de la partida. Com ho és el seu conseller portaveu, González Pons, la biografia política més decebedora de la dreta valenciana en aquest moment, o el mateix president de la Diputació Provincial de València. Però és clar que, amb tipus com el García Sentandreu, el nou líder del secessionisme lingüístic i dirigent que ha estat del feixistitzat GAV, no es pot anar de la mà enlloc. Un tipus violent, analfabet, extremat, vividor de no se sap ben bé què, no és la millor companyia per a un polític que, com el president, vol projectar una imatge de governant jove i centrat.

Què hauria de fer per marcar les distàncies? Doncs està clar: condemnar públicament aquesta espasmòdica eclosió blavera, malgrat el lleu cost electoral que li poguera significar. Però no farà res d'això. No ferirà els seus més profunds sentiments i, com en altres ocasions, pactarà mitjançant la compra de voluntats. El blaverisme és un negoci per als que saben moure oportunament l'espantall. Res no ens estranyaria que l'esmentat desvergonyit acabara de diputat del PP. Claudicació no és sinònim de prudència o pragmatisme.

J. J. Pérez Benlloch